

Monorierdő Község Önkormányzat Képviselő-testületének 2016. május 28.-án 11:00 órai kezdettel a Polgármesteri Hivatal dísztermében megtartott ünnepi üléséről

Tárgysorozata:

Jegyzőkönyve:

Rendelete:

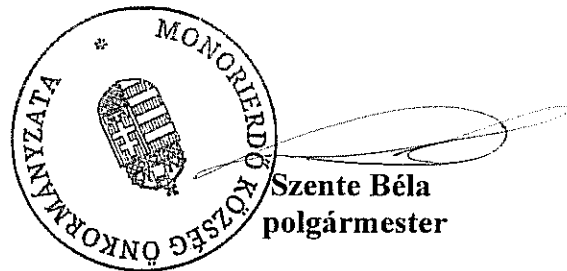
Határozatai:

Tárgysorozata

1.) Monorierdő Díszpolgára és Monorierdőért Díj átadása

Előadó: Sente Béla polgármester

Monorierdő, 2016. május 28.

JEGYZŐKÖNYV

Készült: Monorierdő Község Önkormányzat Képviselő-testületének 2016. május 28.-án 11:00 órai kezdettel a Polgármesteri Hivatal dísztermében megtartott ünnepi üléséről.

Jelen van: Sente Béla polgármester, Balogh Gábor, Borbás Elvira, Dzsupsin Imréné, Fehér István, Nagy Lászlóné képviselő (6 fő)

Tanácskozási joggal megjelent: dr. Mezei Csilla jegyző, Gaálné Czinkos Judit aljegyző

Meghívott: Andrászi Gyözőné, Timkó József kitüntetettek

Az ünnepi ülés a **Himnusz** elhangzásával kezdődik.

Sente Béla polgármester: Ünnepi ülésükön tisztelettel köszönti a megjelenteket Andrászi Gyözőnét, Timkó Józsefet, Pogácsás Tibor önkormányzati államtitkárt, a Képviselő-testület tagjait és minden kedves vendéget. Megállapítja, hogy az ünnepi képviselő-testületi ülés határozatképes. Jegyzőkönyv-vezetőnek Várszegi Istvánnét, jegyzőkönyv-hitelesítőnek Dzsupsin Imréné és Nagy Lászlóné képviselőt kéri fel. Kéri a Képviselő-testület tagjait, hogy aki a jegyzőkönyv-vezető, a jegyzőkönyv-hitelesítők személyével, valamint a napirendi ponttal egyetért, kézfelemeléssel jelezze.

Monorierdő Község Önkormányzat Képviselő-testülete 6 igen – egyhangú - szavazattal, a jegyzőkönyv-vezető és a jegyzőkönyv-hitelesítők személyét, valamint a napirendi pontot elfogadta.

Monorierdő Díszpolgára és Monorierdőért Díj átadása

Előadó: Sente Béla polgármester

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

A 18/2008. (XII. 01.) Kt rendeletnek megfelelően kerül sor a Monorierdő Díszpolgára és a Monorierdőért díj átadására.

Felkéri Borbás Elvira Képviselő-asszonyt, hogy mutassa be a jelenlévőknek a díjazottakat.

Borbás Elvira képviselő: Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kérem hallgassák meg Monorierdő Község Önkormányzat Képviselő-testületének 86/2016. (IV. 28.) Kt. határozatát a Díszpolgári cím adományozásáról

Monorierdő Község Önkormányzat Képviselő-testülete az Oktatási, Kulturális és Ügyrendi Bizottság javaslatára úgy dönt, hogy a Monorierdő Díszpolgára kitüntetést 2016. évben Andrászi Gyözőnének adományozza.

A jelenlévők Tapssal köszöntötték a Monorierdő Díszpolgára kitüntetést kapott Andrászi Gyözőnét.

Méltatás:

Andrászi Gyözőné 1928-ban született a Szabolcs megyei Kótajon. Nyíregyházán végezte tanulmányait, majd az ország különböző távoli pontjaira került tanítónak. 1965-ben került családjával Monorierdőre, ahol a napközi otthon megalapítását vállalta fel.

Eddigi díjai, kitüntetései időrendi sorrendben

- 1999. Művelődési Minisztériumi Dicsérő Oklevél
- 1984. Pedagógus Szolgálati emlékérem
- 1999 Díszoklevél-aranydiploma
- 2008 Cseri Gyula Díj
- 2014 Díszoklevél-Vasdiploma

A közvetlen munkakörön kívüli egyéni vállalásai

- A régi iskola napközivé való átalakítása
- szervezett intézményi étkezés beindítása
- mentori feladatok ellátása
- Színdarabok betanítása gyerekeknek és szülőknek
- táborok, kirándulások szervezése

Andrássi Gyözőné személyiségéből áradó alázata mintha tudomást sem venne arról, mekkora szolgálatot tett ő településünknek, diákoknak és tanároknak egyaránt. Az elmúlt 50 évben diákok generációi nevelődtek fel abban a napköziben, melynek alapjait Andrássi Gyözőné vetette meg 1965-ben. Munkáját a fáradhatatlanság, az emberségesség és a problémákkal való nyílt szembenézés jellemezte.

Az ország minden pontjáról jöttek településünkre, hogy megnézzék, tapasztalatot gyűjtsenek arról, milyen is egy igazi napközi otthon. Törekénysege mögött egy olyan ember lakozik, aki képes volt arra, hogy immáron kitörölhetetlen nyomot hagyjon tanítványainak, pályatársainak, és egész Monorierdő életében.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Monorierdő Díszpolgára kitüntető cím átadása következik

Felkéri Sente Béla polgármester urat, hogy adja át a **MONORIERDŐ DÍSZPOLGÁRA** kitüntető Díjat Andrássi Gyözőné részére.

Szente Béla polgármester: Kedves Éva néni! Monorierdő Község Önkormányzata és a lakosság nevében szeretném megköszönni évtizedeken át tartó áldozatos munkáját. Kívánom, hogy a megérdemelt pihenés éve derűben és egészségben teljenek. Gratulálok településünk legelső díszpolgárának!

Átadja a Monorierdő Díszpolgára kitüntető Díjat Andrássi Gyözőnének, ezt követően a jelenlévők tapsal köszöntötték Monorierdő legelső Díszpolgárát, Andrássi Gyözőnét.

Andrássi Gyözőné díszpolgár: nagy megtiszteltetés számára, hogy szeretettel gondolt mindenki rá és ezt a rendkívüli elismerést odaítélték részére. Köszöni kedves mindnyájuknak, hogy gondoltak rá, Sente Béla polgármester úrnak, a Képviselő-testületnek, akik lehetővé tették, hogy Monorierdőn díszpolgár lehessen. Köszöni szépen.

A jelenlévők tapsal köszönték meg Andrássi Gyözőné hozzászólását.

Borbás Elvira képviselő: Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Kérem, hallgassák meg Monorierdő Község Önkormányzat Képviselő-testületének 87/2016. (IV. 28.) Kt. határozatát a Monorierdőért Díj adományozásáról

Monorierdő Község Önkormányzat Képviselő-testülete az Oktatási, Kulturális és Ügyrendi Bizottság javaslatára úgy dönt, hogy a Monorierdőért Díj kitüntetését 2016. évben Timkó Józsefnek adományozza.

A jelenlévők Tapssal köszöntötték a Monorierdőért Díj kitüntetését kapott Timkó Józsefet.

Timkó József 1958-ban szerzett tanítói oklevelet, majd a 2000-ben bekövetkezett nyugdíjazásáig, 42 éven át Monorierdőn tanított. 1969-1984-ig területi szakfelügyelőként, 1992-1997-ig a monorierdői iskola igazgató-helyetteseként tevékenykedett.

Eddigi díjai, kitüntetései időrendi sorrendben

- 1998 Monoréért Emlékplakett
- 2008 Cseri Gyula Díj
- 2008 Díszoklevél-aranydiploma

A közvetlen munkakörön kívül egyéni vállalásai

- 1990-1994 között Monor Város Képviselő-testületének tagja
- 1991-1994 Településrészi Önkormányzat (TÖNK) vezetője
- Részt vett a helyi Választási Bizottság munkájában
- a Fekete István Általános Iskola évkönyvének tudományos munkatársa

Timkó József több évtizedes példamutató oktató-nevelő munkája okán tisztelt és kedvelt egyéniség a településen. Munkáját mindvégig nagy önfegyelemmel, precízitással végezte. A következetes pedagógiai eljárások alkalmazásának köszönhetően osztályai mindig kiemelkedően jó tanulmányi eredményeket értek el. Monorierdő iránti elkötelezettségét sok-sok lakos, volt tanuló, szülő és kolléga tapasztalatból nagyon jól ismeri. Követendő példát adott és a mai napig is ad önzetlen emberségből, másokra figyelésből, őszinteségből, becsületességből.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Felkérem Szente Béla polgármester urat, hogy adja át a **MONORIERDŐÉRT DÍJ** kitüntető elismerést Timkó József részére.

Szente Béla polgármester: Kedves Timkó Józsi bácsi! Monorierdő Község Önkormányzata és a lakosok nevében szeretném megköszönni azt a sok évtizednyi áldozatos munkát, melyet településünkért tett. Sokszáz régi tanítvány nevében fejezem ki köszönetemet, és kívánok jó egészséget, örömteli éveket. Gratulálok a Monorierdőért Díj legelső kitüntetettjének!

Átadja a Monorierdőért Díjat Timkó Józsefnek, ezt követően a jelenlévők tapssal köszöntötték a Monorierdőért Díj legelső kitüntetettjét Timkó Józsefet.

Timkó József Monorierdőért Díj kitüntetettje: szeretné elmondani, hogy nagyon köszöni ezt a nagyon magas elismerést, de had mondja meg, hogy nagyon sokan lennének még méltók a faluban erre a címre. Amikor idekerült, tulajdonképpen egy tanyára került és akiktől a levelet átvette, azt mondták neki, hogy ha meggondolja magát majd egy év múlva dönt, hogy tovább áll vagy sem. Hát itt maradt hosszú ideig. Őszintén mondja, azt, hogy itt maradt, nem bánta meg. Ez a falu különösen a rendszerváltás után nagyon sokat fejlődött, egy

nagyon élhető faluvá vált és, ha valami kis része volt abban, hogy egyre élhetőbb és egyre lakájosabb legyen, akkor ennek végtelenül örül és köszöni még egyszer ezt a magas kitüntetést a Képviselő-testületnek és a Polgármester úrnak.

A jelenlévők tapssal köszönték meg Timkó József hozzászólását.

Borbás Elvira képviselő: Most pedig felkéri Pogácsás Tibor önkormányzati államtitkár urat, szóljon néhány szót az egybegyülteknek.

Pogácsás Tibor önkormányzati államtitkár: Tisztelt Kitüntetettek! Tisztelt Polgármester Úr! Tisztelt Képviselő-testület! Kedves Vendégek! Tisztelettel és szeretettel köszönt mindenkit. Különösen a kitüntetetteket és gratulál nekik ehhez az elismeréshez. Azt gondolja, hogy aki az életében próbált már valami közösséget összefogni, legyen az szülői munkaközösség, vagy utcaközösség, egyáltalán bármiféle közösségi tevékenységet végezni, az nagyon gyorsan rájött arra, hogy ez egy nagyon nehéz feladat. Ez nagyon nehéz és nagyon komoly feladat. Persze komoly feladat bármit puszta kézzel megépíteni, megvalósítani, létrehozni, de emberekkel együttműködni, emberekkel valami közöser tenni, valami olyat létrehozni, amire mindenki csettint, azt mondja, hogy jó, mindenki azt mondja, hogy igen szívesen részt vennék magam is és együttműködnék magam is. Aki ezt próbálta, az tudja, hogy ez nagyon nehéz. Nagyon nehéz még akkor is, ha alapvetően a segítő szándék motiválja a környezetet, de hát azért talán a legnehezebb munka, a legnehezebb hivatás, a legnehezebb dolog, amit az ember magának választhat, az, hogy emberekért és emberekkel dolgozik, emberekért áldozza az életét. Itt mindkét kitüntetett pedagógus. Mindkét kitüntetett azon túl, hogy a hivatását gyakorolta és úgy gondolja, hogy azt mind a ketten megélték, amit minden pedagógus megélt, hogy a gyermekekkel dolgozni, a gyermekekért dolgozni az egy nagyon szép dolog és nagyon jó dolog, de nagyon komoly kihívás, nagyon komoly feladat és nagyon komoly nehézség is. Ezen túlmenően, hogy a napi feladatukat, a napi kötelezettségüket teljesítették, ezen túlmenően azért a közösségért is tettek, ami tágabb volt a közvetlen munkafeladatnál. Egy település akkor válik igazán településsé, hogyha sok olyan ember van, aki tenni akar a tágabb közösségért, nem csak saját munkáját végzi. Persze az is nagyon fontos. Nem csak a napi feladatokban él, hanem akar tenni azért a közösségért, amelyben él. Itt nem feltétlenül és nem kizárólag arra kell gondolniuk, hogy valamit fizikálisan, kézzel foghatóan létrehoz, hanem arra is gondolniuk kell, amikor valaki közösséget épít. Ráveszi az embereket arra, hogy éljenek abban a közegben, ahol laknak. Ne csak lakjanak itt az emberek Monorierdőn, hanem éljenek itt Monorierdőn. Érezzék magukénak az iskolát, az óvodát, érezzék magukénak az utcát, érezzék magukénak a szomszédot. Persze számtalan nehézség és probléma van, de a világon mindenhol számtalan nehézség és probléma van. De, hogy jól élhessenek, jól élhessék meg az életüket, ahhoz elsődlegesen a véleménye szerint az kell, hogy abban a közegben, ahol laknak, ott éljenek, hogy a szomszédokkal, az utcában lakókkal, az iskolai, az óvodai társakkal, a szülőkkel, ő velük éljenek. Legyenek barátaik, egy baráti kapcsolat fűzze őket ahhoz a településhez, amelyben élnek. Mindkét kitüntetett az életében, az aktív életében is ezért dolgozott és ezt tette. Ezért gondolja azt, hogy a képviselő-testület nagyon jól választott, bár bizonyára igaza van Timkó Józsi bácsinak, hogy mások is érdemesek ilyen díjra, de az a legfontosabb, amit ők tettek, hogy Monorierdő lakosságáért tevékenykedtek, tevékenykednek azért, hogy akik itt élnek, valóban jól éljenek.

Azt kívánja Polgármester úrnak, a Képviselő-testületnek, Monorierdő lakosságának, hogy sok olyan ember legyen, aki szeret itt élni, szereti a falut a hibáival, az erényeivel, a szépségével, a problémáival együtt, szereti olyannak, amilyen, mert vannak itt barátai, mert vannak itt olyan emberek, akikhez érdemes hazajönni, akikkel érdemes leülni, akár beszélgetni, akár csak sétálni valahol, akikkel érdemes egy közegben, egy közösségben élni. Akkor lesz igazán jó

település Magyarországon minden település, természetesen Monorierdő is, hogyha minél több olyan közösség alakul egy-egy faluban vagy városban, akik egymásért is képesek élni. Ehhez kíván erőt, egészséget a Képviselő-testületnek, a monorierdőieknek és különösen a kitüntetetteknek. Gratulál mindkettőjüknek.

A jelenlévő vendégek tapssal köszönik meg Pogácsás Tibor önkormányzati államtitkár úr köszöntőjét.

Borbás Elvira képviselő: Kedves Éva néni, kedves Jóska! Kérem fogadják szeretettel azt a kis ünnepi műsort, melyet régi tanítványaik és az iskola jelenlegi diákjai adnak elő az önök tiszteletére.

Dzsupin Klaudia diák: Váczi Mihály: Még nem elég című verséből részletet szaval el.

Nem elég megborzongni,
de lelkesedni kell!
Nem elég fellobogni,
de mindig égni kell!
És nem elég csak égni:
fagyot is bírjon el,
ki acél akar lenni,
suhogni élivel.

Nem elég álmodozni.
Egy nagy-nagy álom kell!
Nem elég megérezni,
de felismerni kell!
Nem elég sejteni,
hogy milyen kor jön el;
jövönket - tudni kell!

Nem elég a célt látni;
járható útja kell!
Nem elég útra lelni,
az úton menni kell!
Egyedül is! Elsőnek,
elől indulni el!

Nem elég jóra vágyani:
a jót akarni kell!
És nem elég akarni:
de tenni, tenni kell!
A jó szándék kevés!
Több kell: - az értelem!

Mit ér a hűvös ész?!
Több kell: - az érzelem!
Ám nemcsak holmi érzés,
de seb és szenvedély,
keresni, hogy miért élj,
szeress, szenvedj, s remélj!

A jelenlévők tapsal köszönik meg Dzsupsin Klaudia ünnepi versét, melyet a kitüntetetteknek elszavalt.

A kitüntetettek tiszteletére ünnepi műsort adnak elő a régi tanítványaik és az iskola jelenlegi diákjai:

Lomen Mihályné: Kedves Éva Néni! Sok-sok évvel ezelőtt izgatottan léptük át az 1. osztály küszöbét. Kíváncsian, izgatottan vártuk, vajon mit rejt számunkra az iskolás élet.

Dobó Hajni: Szaladgálhatunk?

Lomen Mihályné: Ugrándo-zhatunk?

Leé Margó: Egy Kicsit rosszalkodhatunk?

Polgár Tné: Játszhatunk?

Leé Margó: Beszélgethetünk?

Lomen Mihályné: Éva néni kedves hangja nyugtatott meg minket.

Dobó Hajni: KICSIKÉIM! Gyertek ide mellém, elmesélem nektek, milyen az iskola.

Lomen Mihályné: És mesélt, mesélt, mesélt:

Polgár Tné: Tudjátok, az iskolában megtanulunk írni, olvasni, számolni és játszani is fogunk, mesélünk is.

Dobó Hajni: Már nem izgulunk, nagyon megszerettük az iskolát és Éva néni-t. Éva néni kisu-gárázása minden gyerekre pozitívan hatott.

Borbás Viktor: Kedves Jóska Bácsi! A kiskamaszkor küszöbén minden csínytevést kipróbál-tunk, hogy színesebbé tegyük a hétkö-znapjainkat.

Dzsupsin Klaudia: A lányok fecsegték

Dzsupsin Klaudia: A fiúk verekedetek

Leé B. Jóska bácsi pedig nevelt és oktatott: tanulót, szülőt egyaránt.

Polgár Tné: Mindig mindenhol jelen volt, ahol az iskoláért, a gyerekekért valamit tenni lehetett.

Borbás Viktor: Versenyeztünk és nyertünk!

Dzsupsin Klaudia: Pedagógus

Leé B. Igazgató helyettes

Borbás Viktor: Szakfelügyelő

Borbás Viktor: Nekünk csak Jóska bácsi, a kedves tanítónk!

Borbás Viktor: Drága Éva néni! Tudja-e, hány letörölt könnyet, hány mosolygó örömteli gyermekarcot jegyez az évek statisztikája? A szám végtelen!

Lomen Mihályné: A hivatás, amit választott nagy felelősséggel jár, de ugyanolyan sok szépséget rejt magában. Törődés volt minden mozdulata, ahogy lehajolt a gyerekekhez.

Dobó Hajni: A szeretetével fegyelmezett.

Polgár Tné: Lelke mélyéből, egész lényével a rábizott gyermekek jövőjét tartotta szem előtt.

Leé Margó: Tudást, szeretetet közvetített a tanítványoknak.

Borbás Viktor: Drága Jóska bácsi! Elgondolkozott már azon, hány dolgozatot javított ki sok-sok éven át? A szám végtelen!

Leé B: Tudja-e hány versenyen indította el tanítványait? A szám végtelen!

Dzsupin Klaudia: Emlékszik a matematika versenyre, amelyre felkészített és döntős lettem?

Leé B.: Alig van ház a faluban, akinek valamely családtagját ne tanította volna.

Dzsupin Klaudia: Több száz gyermeket, ma már felnőttet tanított meg írni, olvasni, számolni

Dobó Hajni: Drága Éva néni!

Leé B: Drága Jóska bácsi!

Dobó Hajni: Köszönjük az együtt töltött éveket!

Lomen Mihályné: Bármerre járunk, bárhova visz az életünk kanyargós útja akárcsak a padból felnyújtott ujjal jelentkezünk újra meg újra.

Ezt követően a **Kormorán együttes Nincs szó, nincs jel.** című dalának elhangzása közben a volt diák, és a jelenlegi diákok, akik a fenti műsort adták elő, egy-egy szál fehér rózsát adnak át Andrászi Gyözöné és Timkó József kitüntetetteknek.

Nincs szó, nincs jel,
nincs rajzolt virág.
Nem szállhat az égen
szárnya tört madár.

Nincs jó, ami jó,
nincs már, aki felel.
Nincs hely, ahová visszatér,
ki útra indul el.

Hol az arc, hol a kéz?
Akiért, s csak azért?
Hol a tér, ahol a fény
hozzád még elér?

Kell, te legyél,
ki Nap lesz Éj után
te légy, aki megtalál
egy régi balladát.

Ki szívét osztja szét,
ő lesz a remény
Ki szívét osztja szét,
az élet csak övé

Ki szívét osztja szét,
követik, merre jár,
hegyeken és tengereken túl
értik majd szavát.

Így légy te a jel,
ki új útra talál,
ki elmeséli valamikor
egy lázas éjszakán.

Ami volt s amiért:
- az minden a miénk! -
de szava lesz a megbocsátás,
szava a szenvedély.

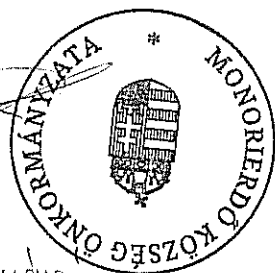
Az légy, ki sose fél,
ki a szívek melegét
összegyűjti két karjába,
mit nem téphet senki szét.

A jelenlévők tapsal köszönik meg az előadást, amelyet a kitüntetettek tiszteletére adtak elő volt diákjaik és a mostani diákok.

Szente Béla polgármester: Az ünnepi Képviselő-testületi ülést bezárja. Felkéri a díjazottakat, hozzátartozóikat és kedves vendégeiket, hogy a Szózat eléneklése után legyenek vendégeik az ünnepi állófogadáson.

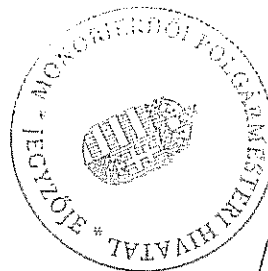
A **Szózat** elhangzásával zárul az ünnepi Képviselő-testületi ülés 11.30 órakor.

Szente Béla
polgármester

Dzsupin Imréné
Dzsupin Imréné
jegyzőkönyv-hitelesítő

K.m.f.

dr. Mezei Csilla
dr. Mezei Csilla
jegyző

Nagy Lászlóné
Nagy Lászlóné
jegyzőkönyv-hitelesítő

